

- Habič, P. 1990: Spoznavanje skritega krasa s sledenjem voda. Naš krš (Sarajevo) 17, 28–29, 77–84.
- Habič, P. 1992: Sledenje voda v kraškem zaledju Krupe v JV Sloveniji. Acta carsologica, 21, 37–76. Soavtor: J. Kogovšek.
- Habič, P. 1992: Tracing of Percolating and Base Flow in Karst. Tracer Hydrology, Proceedings of the 6th International Symposium on Water Tracing (Rotterdam), 213–219.
- Nicod, J. 1983: Nouvelles recherches géomorphologiques sur les karst méditerranéens. Karstologia 1, 33–38.
- Andrej Kranjc

Sedemdeset letnikov Geografskega vestnika in njegov prvi urednik dr. Valter Bohinec

Ljubljana, Zemljepisni muzej Slovenije, 16. 3. 1999

Sedemdeseti letnik Geografskega vestnika, katerega vsebino nam je pravkar vestno in pregledno predstavil njegov sedanji glavni urednik, prof. dr. Franc Lovrenčak, najbrž ni nikakršen pomembnejši mejnik v življenju in poslanstvu našega osrednjega stanovskega znanstvenoraziskovalnega in strokovnega glasila. Pa vendar se nam ob njegovem častitljivem jubileju ponuja priložnost, da na kratko, s skopimi obris in preprostimi zaznavami preletimo njegovo vlogo in njegov pomen v razvoju slovenske geografije, ki je ena izmed tradicionalnih in osrednjih nacionalnih znanstvenih disciplin.

Z nastankom slovenske univerze pred osemdesetimi leti je dobila tudi naša geografija samostojno stolico v okviru tedanje filozofske fakultete. Z nastankom Geografskega društva leta 1922, predvsem pa z zagnano raziskovalno dejavnostjo mlajše generacije geografov in študentov geografije pa z njihovim vznesenim, a razsodnim vizionarstvom so vzkalile pobude, zahteve in premočrtne potrebe po ustanovitvi in izdajanju lastnega strokovnega časopisa, kakršnega so tedaj imeli v novonastali državi – Jugoslaviji, samo srbski geografi (Glasnik Srpskog Geografskog Društva).

Osrednja, najbolj dejavna in prizadevna skupina članov Geografskega društva na ljubljanski univerzi, ki so jo sestavljali Franjo Baš, dr. Valter Bohinec, Ivan Rakovec, Ivo Rubić in Roman Savnik, se je na svoji strokovni ekskurziji v Kamniške Alpe zaustavila na Zgornjem Jezerskem in prenočila v Kazini pri Muriju. Naslednjega dne, 1. julija 1923. leta so po dolgi in vsebinsko raznovrstni ter bogati razpravi, ki je zajemala domala celostni program razvoja slovenske geografije in njeno vlogo v vsakdanjem življenju, ustanovili interni petčlanski Geografski klub, in si začrtali okvirni program svojega prihodnjega dela. Med drugim so se obvezali, da bodo »... najkasneje v treh letih opravili diplomske izpite in doktorat...« (Bohinec in Savnik 1972, str. 163). Njihova skupna in osrednja pa je postala tudi skrb za ustanovitev in izdajanje slovenske geografske revije, ki se bo imenovala »Geografski vestnik«. Dogovorili so se, da bo njegovo glavno uredništvo prevzel in vodil dr. Valter Bohinec (od leta 1921 do 1922 je bil pomožni, med letoma 1922 in 1926 pa redni asistent na Geografskem inštitutu ljubljanske Filozofske fakultete), njegova pomočnika – sourednika pa bosta Roman Savnik in Ivo Rubić; slednji naj bi približal slovensko geografsko revijo hrvaškim geografom, ki tudi še niso imeli svojega strokovnega glasila (Bohinec in Savnik 1972, str. 163–164). Tedaj so ustanovili tudi tiskovni sklad, v katerega so člani Kluba vplačevali del svojih avtorskih honorarjev, ki so jih dobivali za objavljene prispevke v dnevnem časopisju in drugod. In dve leti kasneje, 15. junija 1925 je izšla prva dvojna številka prvega letnika Geografskega vestnika, časopisa za geografijo in sorodne vede. Natisnila ga je Tiskarna Brata Rodé in Matinčič v Celju, in sicer v nakladi 400 izvodov. Nanj pa se niso naročili samo številni stanovski kolegi, temveč je postal Geografski vestnik dragoceno in vsestransko uporabno strokovno čtivo na mizah številnih slovenskih kulturnikov, izobražencev, tehnikov in najrazličnejših drugih slojev prebivalstva v Sloveniji, zamejstvu in v tujini. S temi, pa čeprav za marsikoga suhoparnimi, pa vendarle osnovnimi dejstvi, ki so neposredno vgrajena v temelje našega najstarejšega in osrednjega društvenega strokovnega glasila, sem želel samo opozoriti na pomen in vlogo, moč in posledice dejavnosti neformalnih skupin ali posameznikov, ki so s svojim zagnanim, pogumnim in preudarnim delom, prepojenim z ljubeznijo do stroke, slovenske zemlje in njenega človeka, postavljali in utrjevali temelje sodobni slovenski geografski misli ter njenemu občeveljavnemu poslanstvu v vsakdanjem življenju našega naroda.

Osnovni podatki sedemdeset letnikov Geografskega vestnika:

- število letnikov: 70,
- število knjig: 65,
- število strani: 14.066,
- število vseh avtorjev: 231,
- število avtorjev iz tujine: 42.

Vsebinska zasnova:

- razprave in članki: 502 (število) ali 18,9 % (delež),
- krajši prispevki: 65 ali 2,5 %,
- razgledi: 258 ali 9,7 %,
- raziskovalne metode: 23 ali 0,9 %,
- knjižna poročila: 1300 ali 49,1 %,
- društvena kronika: 290 ali 10,9 %,
- jubileji in nekrologi: 211 ali 8,0, kar je
- skupaj: 2650 ali 100,0 %.

Vsebinska zasnova in podoba objavljenih prispevkov v Geografskem vestniku odseva stanje, razvoj in vraščenost slovenske geografije v sodobne (sočasne) znanstvene tokove, ki so zajeli in prepojili znanstvenoraziskovalno delo z novimi, čedalje bolj celostnimi pogledi na geografske pojave kot pomembne in neovrgljive pokrajinske sestavine ter njihove razvojne težnje. Prva in podrobnejša členitev prispevkov v Geografskem vestniku, ki pa zaenkrat še ni bila opravljena (razen temeljite Ilesičeve presoje leta 1978 »Petdeset letnikov Geografskega vestnika«, Geografski vestnik 50, str. 163–174), bo nedvomno razkrila vso objektivno podobo in tudi opredelila ter ovrednotila posamezne stopnje v razvoju slovenske geografske raziskovalne dejavnosti in v njeni miselnosti. V vsebini Geografskega vestnika so bili vedno prisotni najrazličnejši sodobni (sočasni) geografski problemi Slovenije, njenih pokrajin in posameznih specializiranih vej ali področij. V njih se zrcali človekov odnos do naravnega okolja, vzročna povezanost med naravnimi in družbeno-socialnimi in gospodarskimi zakonitostmi, čedalje večje človekove zahteve ter omejene zmožnosti oziroma sposobnosti okolja, da bi nudilo družbi vse tisto, kar od njega pričakuje in terja sočasni utrip vsakdanjega življenja. V spletu nakazanih zahtevkov in zmožnosti je iskala geografija ustrezne in najprimernejše rešitve, ki so bolj ali manj temeljile na osnovnih geografskih spoznanjih in zakonitostih. Pokrajine z vsemi svojimi osnovnimi sestavinami, ki so funkcionalni vzvodi kvalitete geografskega okolja, so še danes izviren in temeljni predmet celostnega geografskega preučevanja.

Vredno je poudariti, da je bil Geografski vestnik, časopis za geografijo in sorodne vede, vedno odprt za znanstvenoraziskovalne in strokovne probleme. V njem so objavljeni najraznovrstnejši prispevki, ki skušajo prikazati in ovrednotiti slovensko zemljo in njegovo prebivalstvo z najrazličnejših vidikov in področij. Vendar so si uredniki oziroma uredništva vseskozi prizadevala, da so bili objavljeni prispevki tudi na primerni oziroma dostojni strokovni ravni. Vsebinska raznolikost člankov, razprav in študij kaže na sočasno moč in strokovno sposobnost ter usmerjenost slovenske geografije, ki je sproti ali s krajšim časovnim zamikom odkrivala in vrednotila najrazličnejše prostorske pojave in probleme, pokrajinske preoblikovalne procese in njihove deformacije. In to neposredno opozarja, da se je geografija s svojimi preučevanji, ki so bila čedalje bolj poglobljena in specializirana na posamezne pojave ali probleme, znala vedno približevati aktualnim prostorskim in socialnim ter gospodarskim problemom in pojavom, ki so oblikovali pokrajino ter človekovo bivalno, delovno in sploh njegovo življensko okolje.

Na straneh Geografskega vestnika so našle domala vse specializirane, to je v posamezne pojave in probleme poglobljeno usmerjene raziskave, svojo sporočilno odmevnost. V njih odseva prenekatera zapletena problematika prostora, ki postaja s čedalje hitrejšim gospodarskim in socialnim razvojem, očitna materialna prepreka za nebrzdani in neobvladljiv napredek. Z objavami najrazličnejših kritičnih pogledov, temelječih na znanstvenoraziskovalnih spoznanjih in geografskih zakonitostih, na sodobne pokrajinske probleme in njihove razvojne težnje ter možnosti, je postal Geografski vestnik

stvaren, tehten ter upoštevanja vreden glasnik mnogih novih spoznanj o slovenskih pokrajinah, njihovem prostoru in prebivalstvu (na primer posledice deagrarizacije, industrializacije, sezonskega zaposlovanja, dnevnega vozaštva delovne sile, koncentracije prebivalstva, depopulacije podeželja in hribovskih predelov, degradacije okolja, praznjenja oziroma izumiranja obmejnih in nerazvitih območij, kemizacije kmetijstva in tako dalje).

Neprecenljiva sta vloga in pomen Geografskega vestnika na področju razmaha znanstvenoraziskovalne in strokovne kritike ter za teoretično, filozofsko in vsebinsko usmerjanje razvoja slovenske geografske misli. V zadnjih treh desetletjih je bil metodološkim vprašanjem in vsebinskim zasnovam geografskih preučevanj namenjen poseben razdelek. V tem vsebinskem sklopu je bilo objavljenih 24 (ali 0,9 %) prispevkov, ki z metodološko-raziskovalnega in znanstvenega vidika osvetljujejo in usmerjajo ter poglobljajo raziskovalno dejavnost slovenskih geografov. Ob tem pa tudi ugotavljamo, da je domala v vseh objavljenih prispevkih (razpravah, študijah, razgledih in tako dalje) nazorno razvidna njihova raziskovalna zasnova, temelječa na številnih novih pa že tudi na uveljavljenih in priznanih metodoloških pristopih doma in v tujini. Vsak podrobnejši in analitičen razmislek o vsebinski zasnovi in metodološki sestavi prispevkov v Vestniku nam odtisne razgled v nenavadno bogastvo oblik, pojavov in procesov, ki so spremljajoče zakonitosti v preoblikovanju in razvoju sleherne kulturne pokrajine. V njih je zaobjeta, razpoznavna ali še neodkrita ter nepojasnjena vzročno-posledična soodvisnost med naravo in njenimi sestavinami ter človekom oziroma družbo ter njenimi najraznovrstnejšimi dejavnostmi, ki vnašajo v prostor in zapuščajo v njem svojstvene sledi, ki so navsezadnje prvinski in poglavitni predmet geografskih preučevanj ter njenih znanstvenih spoznanj in presojanj. V znanstvenoraziskovalnih prispevkih (po številu jih je 502 ali 18,9 %), razgledih (258 ali 9,7 %), v krajših strokovnih, temeljnih terminoloških (65) ter raziskovalnih metodah, ki zavzemajo v sedemdeset letnikih Geografskega vestnika po številu skoraj tretjino objavljenih bibliografskih enot, je zakoličena življenska moč, uspešnost in raziskovalna poglobljenost slovenske geografije v zadnjih sedemdesetih letih in več.

Posebej velja opozoriti na redno rubriko »Književnost«, v kateri je bilo doslej predstavljenih 1300 geografskih in sorodnih del (knjige, zborniki, revije, karte, atlasi in tako dalje), ki so izšla doma ali v tujini. S temi poročili in recenzijami smo vseskozi dobivali vpogled v stanje in smeri razvoja naše stroke doma in po svetu. Marsikatera tuja noviteta je našla pri nas ugodna tla za svoj nadaljnji razvoj. Podoba je, da je slovenska geografija – pač v skladu z vsakokratnimi obstoječimi materialnimi in kadrovskimi možnostmi – vseskozi uspešno sledila poglavitnim svetovnim raziskovalnim smerem in novostim in s tem se je neposredno vključevala v mednarodno znanstveno sodelovanje. Velike zasluge za vzpostavitev enakopravnega mednarodnega znanstvenoraziskovalnega sodelovanja ima prav gotovo tudi naš jubilar – Geografski vestnik, ki je vedno vzpodbujal in svoje strani odpiral najodmevnejšim vsebinskim, metodološkim in drugim novostim na področju geografije, ki so prihajale bodisi z domačih ali tujih logov.

V sedemdeset letnikih Geografskega vestnika, ki so izšli v 65 knjigah in obsegajo 14.066 strani, je sodelovalo 231 avtorjev, ki so napisali 2650 prispevkov različnih zvrsti. Med pisci – sodelavci je skoraj petina tujcev (42 ali 18,9 %) in prihajajo iz 19 držav Evrope, Severne Amerike in Japonske. Zanimanje za objavo v Geografskem vestniku je čedalje večje. To vsaj posredno kaže na ugled in veljavo našega Vestnika, ki ga ima med domačimi kot tujimi strokovnjaki.

V zadnjih štiriinšedemdeset letih, ko izhaja Geografski vestnik (med drugo svetovno vojno je »utihnil«, ko se je pridružil splošnemu »kulturnemu molku« slovenskega naroda), je postal pomemben in nepogrešljiv spremljevalec in sooblikovalec vseh generacij slovenskih, ne samo pišočih geografov, temveč tudi vseh tistih, ki so bili dejavni na številnih drugih področjih vsakdanjega življenja. Nenazadnje, dragocen prispevek Vestnika je zaznati na celotnem znanstvenem področju naše stroke, saj je na njegovih straneh nastajala, se čistila, oblikovala ter utrjevala tudi slovenska geografska terminologija. Skratka, vloga Geografskega vestnika je večplastna in mnogoznačna in ima neprecenljive zasluge za razvoj, ugled in uveljavitev slovenske geografije doma in v svetu.

V štiriinšedemdeset letih je Geografski vestnik urejevalo, skrbelo za njegovo pestro vsebino in bdelelo za njegov strokovni jezik 8 urednikov ter 6 sourednikov oziroma sodelavcev (I. Rubčić in R. Savnik

1925–26, A. Melik 1927, S. Kranjec 1938–40, S. Ilešič 1938–40 in 1946–1958 ter I. Vrišer 1972), trije izmed slednjih pa so postali kasneje tudi njegovi glavni uredniki (A. Melik, S. Ilešič in I. Vrišer). Prvi urednik Vestnika je bil dr. Valter Bohinec (1925–1927). Nasledil ga je dr. A. Melik, ki je bil na čelu Vestnika polnih 31 let (1928–1958). Po njem je 14 let skrbel za Geografski vestnik dr. S. Ilešič (1959–1972). Vsi kasnejši uredniki (dr. I. Vrišer 1973–78, dr. D. Meze 1979–1984, dr. D. Radinja 1985–1990, dr. A. Kranjc 1991–93 in dr. F. Lovrenčak od leta 1994 dalje) so bili na čelu uredniških odborov v povprečju od 5 do 6 let.

Ob jubileju Geografskega vestnika je primerna priložnost in tudi naša stanovska dolžnost, da se spomnimo vsaj njegovega prvega urednika, prof. dr. Valterja Bohinca (1898–1984), čigar stoletnico rojstva smo zabeležili konec lanskega poletja, 15. letnico njegove smrti pa se bomo spomnili sredi letošnjega maja.

Valter Bohinec se je rodil 12. avgusta 1898 na Voloskem (pri Opatiji) v Istri. Srednjo šolo z maturro je opravil v Ljubljani (1916), univerzitetni študij pa nadaljeval na Dunaju, v Zagrebu, Neaplju in Heildelbergu ter v Ljubljani. Leta 1921 je promoviral za doktorja znanosti pri prof. dr. Arturju Gavaziju v Ljubljani s tezo: »Vertikalno pomikanje prebivalstva v južnem pritočju Drave od Toblaškega polja do Dravograda«. Postal je prvi doktor na Geografskem inštitutu ljubljanske univerze. Med letoma 1921 in 1922 je bil pomožni, v obdobju 1922–26 pa redni univerzitetni asistent na geografskem oddelku. Nato je poučeval na ljubljanskih srednjih šolah. Leta 1930 je opravil strokovni izpit za srednješolskega profesorja iz zemljepisa, narodne zgodovine in slovenskega jezika, leta 1939 pa še državni strokovni izpit za bibliotekarja. V obdobju 1939–1965 je bil bibliotekar in višji znanstveni sodelavec na grafičnem in kartografskem oddelku NUK v Ljubljani. V obdobju 1936–1942 je bil privatni docent za regionalno geografijo na ljubljanski univerzi. Od leta 1950 dalje je bil zunanji znanstveni sodelavec Inštituta za raziskovanje krasa SAZU, od septembra 1967 do 31. marca 1979 pa tudi zunanji znanstveni sodelavec Geografskega inštituta Antona Melika SAZU. Umrli je 18. maja 1984 v Ljubljani (prim.: Gams 1968 in 1984; Savnik 1968; Natek, Perko 1999, str. 36 in 38).

Prof. dr. Valter Bohinec je bil ena izmed najmarkantnejših osebnosti slovenske geografije od nastanka Univerze v Ljubljani pa vse tja do konca njegovega plodnega in ustvarjalnega življenja. Vseskozi je ostal zvest svojim življenjskim pogledom na svet in široki ter objektivni kritični presoji ustvarjalnosti posameznika in stroke kot celote. Njegova številna in najraznovrstnejša raziskovalna dela, ki zajemajo različna področja pa organizacijske sposobnosti, vztrajna delovna vnema, poštenost in potrpežljivost, človeško razumevanje drugače mislečega so tiste zlahtne značajske poteze, ki smo jih občudovali in cenili pri spoštovanem profesorju V. Bohincu. Zanj je bilo predvsem značilno, da se nikoli in nikdar ni silil v ospredje ne s svojimi zamislimi, idejami, načrti in programi, temveč je bil vedno pripravljen in vsakomur pomagati, kjer je bila njegova pomoč zaželjena in potrebna. Čeprav mu je bila zaprta kariera univerzitetnega učitelja geografije, je z dušo in delom ostal zvest svoji matični stroki geografiji. Na to nas opozarja bogata in pestra Bohinčeva bibliografija. Večino svojega znanstvenega in strokovnega dela, ki je objavljeno v domačih in uglednih tujih strokovnih revijah, zbornikih in kongresnih publikacijah, je opravil kot srednješolski profesor ali bibliotekar predvsem v svojem prostem času, po izpolnjenih službenih obveznostih (Gams 1984, str. 119).

Ime in delo prof. dr. V. Bohinca bo trajno vgrajeno v temelje sodobne slovenske geografije in drugih strok, ki se jim je predajal z gorečo ljubeznijo do slovenske zemlje in njenega človeka. Geografi se ga s hvaležnostjo spominjamo kot soustanovitelja naše stanovske organizacije – Geografskega društva Slovenije, pobudnika, soustanovitelja in prvega urednika ter dolgoletnega sodelavca Geografskega vestnika. Nepozabna so njegova dolgoletna in vztrajna prizadevanja za izdelavo kvalitetnih šolskih stenskih in priročnih zemljevidov, šolskih atlantov, pa stenske karte Slovenije, turističnih in avtomobilskih kart Slovenije z Istro in tako dalje. Neprecenljiv je Bohinčev prispevek pri pripravi in izdelavi srednješolskih geografskih učbenikov. Uveljavil se je tudi kot priznan urednik različnih strokovnih in priložnostnih zbornikov, odličan predavatelj na strokovnih srečanjih doma ali v tujini. Česar koli se je lotil, in takšnih področij ni bilo malo, povsod je s svojim predanim, natančnim, doslednim in poštenim delom

zapustil vidne in trajne sledi. S svojo široko razgledanostjo po številnih strokah in z znanjem, ki ga je dopolnjeval vse do zadnjih dni svojega delovno bogatega življenja, je obogatil slovensko geografijo, speleologijo, kartografijo in bibliotekarstvo. To so tista področja, ki se jim je dr. V. Bohinec s svojim bogatim in plodnim delom raziskovalno, organizacijsko ali kako drugače nesebično razdaljal (Orožen Adamič 1987, str. 298; Gams 1978, str. 227–229).

Dragoceno delo, ki ga je z vidnimi uspehi in trajnejšo veljavo opravljal prof. dr. V. Bohinec, je želo strokovna priznanja doma in po svetu. Že leta 1965 ga je imenovalo Österreichische Geographische Gesellschaft na Dunaju za svojega dopisnega člana. Geografsko društvo Slovenije (1968) in Prirodoslovno društvo Slovenije (1972) sta mu podelila častno članstvo, Društvo za raziskovanje jam Slovenije pa ga je imenovalo za častnega predsednika. Društvo bibliotekarjev Slovenije mu je podelilo Čopovo diplomu (1967), Zveza društev bibliotekarjev Jugoslavije pa diplomu (1974), Turistična zveza Slovenije zlati turistični znak (1955). Prejel je tudi več visokih državnih odlikovanj: red dela z rdečo zastavo (1968), red zaslug za narod s srebrnimi žarki (1975), ob 40. letnici SAZU pa red bratstva in enotnosti z zlatim vencem (1978).

S priložnostno razstavo, ki jo je zasnovala in pripravila gospa Bibijana Mihevc in je povezana z izidom sedemdesetega letnika Geografskega vestnika, skušamo obuditi spomin na dr. Valterja Bohinca kot pobudnika in prvega urednika našega osrednjega strokovno-znanstvenega in društvenega glasila. Ta razstava pa naj bo spobuda za začetek načrtnega preučevanja zgodovine slovenske geografije, njenih nosilcev in ustvarjalcev. Pred tričetrto stoletje je prof. dr. V. Bohinec pripravil in tudi objavil v prvi številki Geografskega vestnika strnjen pregled »Razvoj geografije pri Slovencih« (Geografski vestnik 1, 1925, str. 1–24). Odtlej dalje nimamo enakovrednega pregleda novejšega razvoja geografske misli na Slovenskem. Dolg do stroke in ljudi, ki so ji zvesto služili, terjata, da tudi temu področju geografije namenimo del svojih raziskovalnih potencialov. S spoznavanjem in vrednotenjem naše vede in njene dosedanje znanstvenoraziskovalne ter aplikativne usmerjenosti preteklosti bomo lažje premagovali ovire, ki nas zaustavljajo na poti k novim raziskovalnim izzivom in znanstvenim dosežkom.

Literatura:

- Bohinec, V., Savnik, R. 1972: Kako je nastalo Geografsko društvo Slovenije. Geografski vestnik 44. Ljubljana.
- Gams, I. 1968: Prof. dr. Valter Bohinec – sedemdesetletnik. Geografski vestnik 40. Ljubljana.
- Gams, I. 1978: Častni član GDS prof. dr. Valter Bohinec je dopolnil osemdeset let. Geografski vestnik 50. Ljubljana.
- Gams, I. 1984: V spomin prof. dr. Valterja Bohinca. Geografski vestnik 56. Ljubljana.
- Ilešič, S. 1978: Petdeset letnikov Geografskega vestnika. Geografski vestnik 50. Ljubljana.
- Natek, M., Perko, D. 1999: 50 let Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU. Geografija Slovenije 1. Ljubljana.
- Orožen Adamič, M. 1987: Bohinec, Valter. Enciklopedija Slovenije 1. Ljubljana.
- Savnik, R. 1968: Ob visokem življenjskem jubileju dr. Valterja Bohinca. Naše jame 10. Ljubljana.

Milan Natek

Ob grobu dr. Franceta Habeta

Postojna, pokopališče, 14. 10. 1999

Poslavljam se od našega dragega prijatelja, geografa, častnega člana Zveze geografskih društev Slovenije, jamarskega tovariša in vzornika, raziskovalca krasa in jam, učitelja, fotografa, velikega borca za ohranitev slovenskega kraškega in jamskega sveta dr. Franceta Habeta. Po reki Stiks se je zadnjič odpešal v podzemlje, odkoder ni vrnitve. Kljub visoki starosti, ki jo je doživel, smo ob njegovi trdoživosti in volji do življenja verjeli, da bo med nami zdržal vsaj še nekaj let. Še pred dobrim mesecem je aktivno sodeloval pri odprtju obnovljenega Inštituta za raziskovanje krasa ZRC SAZU. Spontano se je oglasil